

Sygnatura akt VII P 13/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2013 r. w J.

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko

1. (...) Spółka z o.o.z/s w K.oraz

2. (...) Spółka z o.o. z/s w K.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego ad.2 – (...) S.A. z/s w S.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z/s w K. na rzecz powódki J. M. kwotę 45.795,00 zł (czterdzieści pięć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 04 stycznia 2012 r.;

II. dalej idące powództwo w stosunku do strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z/s w K. oddała;

III. oddała powództwo w całości w stosunku do strony pozwanej (...) Spółka z o.o.z/s w K.;

IV. umarza postępowanie w zakresie żądania zadośćuczynienia powyżej kwoty 80.000,00 zł;

V. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z/s w K. na rzecz powódki J. M. kwotę 300,- zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi;

VI. zasądza od powódki J. M. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z o.o.z/s w K. kwotę 2.700,- zł złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VII. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z/s w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 2.250,- zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona.

Sygn. akt VII P 13/11

UZASADNIENIE

Powódka J. M. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Spółce z o.o. w K. oraz (...) Spółce z o.o. w K. domagała się zasądzenia solidarnie od obu pozwanych kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia za obrażenia ciała doznane wskutek upadku na terenie parkingu dla klientów Hipermarketu (...) w J. oraz kwoty 795 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia od pozwanych na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka wskazała, że w dniu 21.01.2009 r. idąc po parkingu należącym do Hipermarketu (...) w J. poślizgnęła się na zlodowaciałej nawierzchni i upadła na plecy doznając złamania kompresyjnego kręgosłupa. Zdaniem powódki bezpośrednią przyczyną wypadku był nieprawidłowy stan nawierzchni parkingu, za który odpowiedzialność ponoszą pozwani.

W piśmie z dnia 17.08.2012 r. powódka ograniczyła żądanie zapłaty kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę do kwoty 80.000 zł, na rozprawie w dniu 15.05.2013 r. oświadczając, że zrzeka się roszczenia w powyższym zakresie. Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość pozwanych za skutki obrażeń ciała odniesionych w wyniku wypadku, których w chwili obecnej nie można przewidzieć.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K. (pozwana ad 1) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana zakwestionowała, aby do opisanego przez powódkę wypadku doszło w miejscu i okolicznościach podanych w pozwie. Zdaniem strony pozwanej upadek powódki mógł nastąpić jeszcze przed jej dojściem na teren parkingu dla klientów Hipermarketu (...) w J., a także mógł być spowodowany brakiem dochowania przez powódkę należytej ostrożności w panujących tego dnia trudnych warunkach atmosferycznych. Strona pozwana podniosła, że dbała o prawidłowy stan powierzchni dróg dojazdowych do miejsc parkingowych wokół hipermarketu i zaprzeczyła, aby po jej stronie doszło do jakichkolwiek zaniedbań w tym zakresie. Wskazała ponadto, że wykonywanie czynności związanych z utrzymywaniem należytego stanu parkingu powierzyła osobie trzeciej, a mianowicie (...) Spółce z o.o. z/s w K.. W umowie z dnia 30.04.2007 r. o świadczenie usług z zakresu stałego utrzymywania czystości w budynku oraz terenach zewnętrznych Hipermarketu (...), Spółka (...) zobowiązała się m. in. do przeprowadzania tzw. serwisu zimowego, w tym do odśnieżania parkingu oraz, w przypadku gołoledzi, do posypywania terenu mieszanką piasku i soli drogowej. Tym samym, w ocenie strony pozwanej, w sprawie znajduje zastosowanie art.429 k.c. wyłączający jej odpowiedzialność za zdarzenie będące następstwem nienależytego wykonywania czynności powierzonych profesjonalnej firmie sprzątającej.

Strona pozwana (...) Spółka z o.o. w K. (pozwana ad 2) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana zakwestionowała zarówno podstawę żądania pozwu, jak i wysokość dochodzonych kwot, jako nieuzasadnionych i rażąco wygórowanych. Zdaniem strony pozwanej nie zostały spełnione przesłanki do obciążenia jej odpowiedzialnością odszkodowawczą, ponieważ powódka nie wykazała zaistnienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zdarzeniem z dnia 21.01.2009 r. Strona pozwana zaprzeczyła, aby zaniedbała obowiązki dotyczące utrzymania nawierzchni parkingu w należytych stanie podnosząc, że w okresie zimowym 2009/2010 teren wokół Hipermarketu (...) był na bieżąco odśnieżany i nie stwarzał zagrożenia dla zdrowia i mienia klientów oraz pracowników sklepu. W związku z tym pomiędzy szkodą powódki a działaniem pozwanej ad 2 nie występuje adekwatny związek przyczynowy.

Odnosząc się do żądania powódki ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwanych za skutki obrażeń ciała odniesionych w wyniku wypadku z dnia 21.01.2009 r. strona pozwana podniosła, że powódka nie wykazała interesu prawnego w żądaniu przedmiotowego ustalenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. M. była zatrudniona w (...) Spółka z o.o. z/s w K. w Hipermarkecie J. w okresie od 27.11.2002 r. do 22.10.2009 r., ostatnio na stanowisku kontrolera rotacji towaru.

W dniu 21.01.2009 r., około godziny 6:50, idąca do pracy powódka, poślizgnęła się i upadła na plecy na oblodzonej nawierzchni parkingu dla klientów Hipermarketu, obok wiaty na wózki sklepowe. Poczula silny ból w okolicy kręgosłupa. Przechodzący w pobliżu klient pomógł jej się podnieść. Powódka chwilę stała w miejscu. Odebrała wówczas rozmowę telefoniczną od córki informując ją, że się przewróciła i mocno potłukła. Do pracy powódka dotarła kilka minut po godz.7. Skierowała się do D.Personalnego, gdzie dostała tabletkę przeciwbólową, jednak w

związku ze wzmagającym się bólem inna pracownica strony pozwanej – A. L. odwiozła powódkę na Izbę Przyjęć Szpitala Wojewódzkiego w J.. W Szpitalu stwierdzono u powódki złamanie kompresyjne kręgosłupa lędźwiowego L1. Powódka przebywała na Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej do dnia 26.01.2009 r. Wypisana została z zaleceniem noszenia gorsetu stabilizującego kręgosłup lędźwiowy przez okres 5-6 miesięcy, które to zalecenie przedłużono następnie o dalsze 5-6 miesięcy. Z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych kręgosłupa powódka była poddawana leczeniu fizykalnemu ambulatoryjnie oraz była leczona sanatoryjnie - w ramach prewencji rentowej, w okresie od 18.03.2010 r. do 10.04.2010 r. Po zakończeniu pobierania zasiłku chorobowego, a następnie z dniem 16.07.2010 r. świadczenia rehabilitacyjnego powódka ubiegała się o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Nie została jednak uznana za osobę niezdolną do pracy, zaś wyrokiem z dnia 24.08.2011 r. Sąd Okręgowy w J. oddalił odwołanie powódki od decyzji organu rentowego z dnia 20.09.2010 r. odmawiającej przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powódka w wyniku upadku w dniu 21.01.2009 r. doznała złamania trzonu pierwszego kręgu lędźwiowego z klinowatym zniekształceniem i znacznym zgnieceniem w środkowej części trzonu (dotrzonowa przepuklina tarczy międzykręgowej). U powódki powstał również zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy. Doznany uraz powoduje powstanie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 25%. Zespół bólowy spowodowany złamaniem trzonu kręgowego z obniżeniem przestrzeni pomiędzy Th12 i L1 jest utrwalony strukturalnie i wzmagają dolegliwości powodowane przez istniejące u powódki równoległe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne. W związku z powyższym powódka wymaga stałego leczenia rehabilitacyjnego wspomaganego leczeniem farmakologicznym. Przy poruszaniu się powódka, na zalecenie neurochirurga i ortopedy, używa jednej kuli.

W dniu 21.01.2009 r. Spółka (...) związana była umową o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości w budynku Hipermarketu w J. oraz na terenach zewnętrznych z (...) Spółką z o.o. z/s K.. Zgodnie z § 1 umowy Spółka (...) zobowiązała się do wykonywania usług stosownie do zakresu i treści załącznika nr 1 stanowiącego wykaz prac czystościowo-porządkowych. W powyższym wykazie ujęty został obowiązek świadczenia tzw. serwisu zimowego w okresie od 15 listopada do 15 marca obejmujący m. in.: odśnieżanie terenów Hipermarketu z przygotowaniem ich na godzinę otwarcia, odśnieżanie parkingu dla klientów, dróg dojazdowych oraz przejść prowadzących do wejść głównych (wymóg czarnej nawierzchni), posypywanie mieszanką (piasku i soli drogowej) dróg dojazdowych, placu dostawczego, chodników dla pieszych oraz – w przypadku gołoledzi – posypywanie terenu mieszanką (piasku i soli drogowej). Zgodnie z § 5 ust.4 i 5 zleceniobiorca zobowiązał się do rozpoczęcia i wykonywania usług z serwisem zimowym w czasie do godziny od rozpoczęcia opadów oraz do dostarczenia na swój koszt piasku, mieszanki piasku z solą w zależności od potrzeb. Stosownie do § 1 ust.2 Spółka (...) zobowiązała się do wykonywania wszystkich usług na bieżąco w godzinach otwarcia sklepu, a także do zatrudnienia do wykonywania umowy takiej liczby osób, by zagwarantować osiągnięcie celu umowy, jakim jest stałe utrzymanie czystości i porządku w obiekcie. Zleceniobiorca zobowiązał się również do posłużenia się odpowiednią ilością środków i urządzeń służących wykonaniu umowy. Zgodnie z § 4 ust.1 zleceniobiorca zobowiązał się do terminowego i rzetelnego wykonywania powierzonych prac W § 4 ust.4 umowy strony uzgodniły również, że zleceniobiorca zapłaci zleceniodawcy karę umowną w przypadku stwierdzenia przez zleceniodawcę niewykonania lub niewłaściwego wykonania usług. Wysokość kary umownej miała być ustalana na podstawie zbiorczych miesięcznych wyników kontroli czystości. Kara umowna mogła wynosić od 1% do 10% wynagrodzenia miesięcznego w razie ustalenia odpowiednio – 89% lub mniejszego wykonania prac przez Zleceniobiorcę.

Rano w dniu zdarzenia było bardzo ślisko. W nocy padał marznący deszcz. Na parkingu Hipermarketu zalegał rozjeżdżony i zmarznięty śnieg. Przed godziną 7 rano teren parkingu nie był doprowadzony do stanu czarnej nawierzchni ani nie został posypany solą z piaskiem. Hipermarket (...) w J. był wówczas czynny 24 godziny na dobę. W styczniu 2009 r. uprawnieni pracownicy Spółki (...) zwracali uwagę na zły stan odśnieżania terenu parkingu wpisując zerową punktację za wykonanie tej usługi w odpowiednich protokołach kontrolnych.

/dowód: świadectwo pracy z dnia 22.10.2009 r. – k.7 akt rentowych;

karta wypadku (...) w drodze do pracy – k.8-10;

karta informacyjna leczenia szpitalnego – k.11;
zaświadczenie lekarskie z dnia 09.06.2009 r. – k.14;
informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej, karty zabiegów, zaświadczenia o rehabilitacji – k.23 i k.17-22;
umowa z dnia 30.04.2007 r. z zał. – k.94 (koperta);
akta rentowe ZUS dot. powódki, w tym: decyzja z dnia 20.09.2010 r. (k.53) i wyrok z dnia 24.08.2011 r. (k.63);
opinia biegłego ortopedy z dnia 14.07.2012 r. z opinią uzupełniającą – k.206-207 i k.329-330;
zeznania A. L. – e-protokół z 23.04.2012 r. 01:07:44 i dalej;
zeznania A. M. – e-protokół z 23.04.2012 r. 01:23:59 i dalej;
zeznania H. Ś. (1) – e-protokół z 23.04.2012 r. 01:35:31 i dalej;
zeznania M. P. – e-protokół z 08.08.2012 r. 00:03:06 i dalej;
zeznania P. M. – e-protokół z 15.05.2013 r. 00:04:42 i dalej;
zeznania powódki – e-protokół z 23.04.2012 r. 00:10:49 i dalej, e-protokół z 15.05.2013 r. 00:36:38 i dalej/

W związku z doznany w dniu 21.09.2009 r. urazem kręgosłupa powódka poniosła koszty leczenia w łącznej wysokości 795,00 zł, na którą to kwotę składają się koszty konsultacji neurologicznych, badań obrazowych kręgosłupa (MR) oraz koszty gorsetu.

/dowód: rachunki z 25.06.2009 r. i z 26.11.2010 r. – k.27;

dowód wpłaty KP nr 57/05/MJ, paragon z 08.07.2009 r. – k.28/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powódka J. M., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych: (...) Spółki z o.o. w K. oraz (...) Spółki z o.o. w K. kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia za obrażenia ciała doznane wskutek upadku na terenie parkingu dla klientów Hipermarketu (...) w J. oraz kwoty 795 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia – wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwanych za skutki obrażeń ciała odniesionych w wyniku wypadku, których w chwili obecnej nie można przewidzieć.

Swoje roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia powódka opierała na treści art.445 § 1 w zw. z art.444 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu żądanie powódki okazało się usprawiedliwione co do zasady, jednakże tylko w stosunku do strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w K..

W niniejszej sprawie podstawa odpowiedzialności pozwanych opierała się na zasadzie winy (art.415 k.c.). Z uwagi na zawartą z profesjonalną firmą sprzątającą umowę dotyczącą m. in. tzw. serwisu zimowego strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K. mogła powoływać się na wyłączenie swojej odpowiedzialności na podstawie art.429 k.c., chyba że zawarta umowa była niewystarczająca do zapewnienia bezpieczeństwa na zewnętrznym terenie hipermarketu w J.. Stosownie do treści powołanego przepisu, kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. W rozpoznawanej sprawie spółka (...) w dniu zajścia zdarzenia związana była umową o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości w budynku Hipermarketu w J. oraz na terenach zewnętrznych ze spółką (...). Rozstrzygnięcie o odpowiedzialności pozwanych sprowadzało się zatem do ustalenia, czy spółka (...) dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu umowy oraz czy zapisy tej umowy były wystarczające do zwolnienia od odpowiedzialności właściciela obiektu. Spółka (...), jako podmiot profesjonalnie świadczący usługi w zakresie utrzymania czystości, ponosi odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na podstawie przepisu art. 429 w zw. z art. 415 k.c.

W sprawie bezspornym było, że spółka (...) jest profesjonalnym przedsiębiorstwem, od wielu lat zajmującym się świadczeniem usług w zakresie utrzymania czystości i porządku, także na terenach zewnętrznych w ramach serwisu zimowego. Brak było zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, podstaw do przypisania spółce (...) winy w wyborze przedsiębiorstwa zawodowo świadczącego usługi sprzątające i porządkowe w takich obiektach jak hipermarkety.

Biorąc pod uwagę profesjonalizm spółki (...)zawarta z tą Spółką umowa w zakresie stałego utrzymania czystości i porządku na terenie hipermarketu zapewniać miała świadczenie określonych usług, w tym serwisu zimowego, w sposób rzetelny i terminowy. Tym samym, w ocenie Sądu, Spółka (...)odpowiadała także za stan nawierzchni parkingu obiektu. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby w dniu 21.01.2009 r. Spółka ta należycie wywiązała się ze swoich obowiązków. Z zeznań powódki oraz świadka H. Ś. (1), specjalisty ds. (...)wynika, że rano w dniu wypadku było bardzo ślisko. W nocy padał marznący deszcz. Przed godziną 7 rano teren parkingu nie był ani doprowadzony do stanu czarnej nawierzchni ani posypany solą z piaskiem. Sąd zważył ponadto, że z zeznań P. M., pracownika spółki (...)koordynującego działania związane z utrzymaniem obiektów wynika, że w praktyce odśnieżanie terenów zewnętrznych powinno zaczynać się około 3-4 rano. Tej nocy śnieg nie padał, ale na parkingu zalegał rozjeżdżony śnieg z poprzednich opadów. W ocenie Sądu zatem, przy założeniu, że śnieg ten był zbyt zmarznięty, aby go usunąć należało cały teren posypać stosowną mieszanką piasku i soli drogowej z uwagi na powstałą gołoledź, tak jak zostało to ustalone w załączniku do łączącej strony pozwane umowy. Czynności takie, stosownie do treści § 1 ust.2 tejże umowy należało przy tym wykonywać na bieżąco, zważywszy w szczególności, że hipermarket (...)był wówczas czynny przez 24 godziny. Sąd miał na uwadze, że w przedmiotowej umowie brak jest precyzyjnych zapisów, co do czasu i sposobu wykonywania poszczególnych usług „zimowych”, ale zważywszy na wskazywany już profesjonalizm spółki (...), to na tej Spółce ciążył obowiązek dostosowywania sposobu i czasu pracy do warunków atmosferycznych. Spółka zobowiązała się bowiem nie tylko do wykonywania swoich usług, ale również do osiągnięcia określonego rezultatu w postaci czarnej nawierzchni, czy posypania terenu odpowiednią mieszanką. Nie bez znaczenia jest przy tym, że zgodnie z § 1 umowy celem zagwarantowania powyższego zleceniobiorca był m. in. zobowiązany zatrudnić odpowiednią ilość osób.

Podkreślenia wymaga pogląd, zgodnie z którym wina w ujęciu prawnocywilnym jest konsekwencją możliwości postawienia zarzutu odstępstwa od wzorca należytego postępowania. Niewątpliwie zaś wzorzec ten w odniesieniu do profesjonalisty uwzględnia podwyższony standard staranności. Zaistnienie deliktu przy odpowiedzialności na zasadzie winy określonej w art.415 k.c. wymaga ustalenia tejże winy choćby w najlżejszej jej postaci (levissima culpa). Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wina po stronie spółki (...) została wykazana. Gdy było ślisko i występowała gołoledź pracownicy firmy porządkowej mieli zwracać szczególną uwagę na teren zewnętrzny hipermarketu i posypywać go intensywniej, czego nie uczynili. Nie wykonali więc ciężących na nich obowiązków w sposób właściwy. Nie jest możliwe zgodzenie się z argumentacją, że z uwagi na trudne warunki pogodowe nie było obiektywnie możliwe, aby teren w okolicach hipermarketu był stale posypywany. Należało zauważyć, że, że to na stronie pozwanej spółce

(...) spoczywało podjęcie wszelkich możliwych działań, aby nie tylko pracownicy, ale i klienci hipermarketu mogli bezpiecznie poruszać się po parkingu. Skoro nawierzchnia parkingu była śliska a koleiny zmarzniętego, a zatem nieusuniętego wcześniej śniegu utrudniały przechodzenie, to działania te musiały być niewystarczające, być może z uwagi na niedostateczną obsadę osobową osób sprzątających, czy niewłaściwe zorganizowanie czasu pracy. W konsekwencji oznaczało to jednak uznanie, że powódka wykazała istnienie po stronie tej pozwanej zarówno winy w postaci niedbalstwa, jak również związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem pracowników pozwanej a szkodą, co było wymagane stosownie do treści art.361 § 1 k.c.

Zdaniem Sądu brak było jednak podstaw do obciążenia odpowiedzialnością za skutki wypadku z dnia 21.01.2009 r. strony pozwanej spółki (...). Powódka upatrywała winy tej strony w braku należytej kontroli i egzekwowania należytego wywiązywania się z obowiązków przez firmę zobowiązaną do wykonywania serwisu zimowego. Zarzuty powódki nie znalazły jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd zważył, że z zeznań H. Ś. (1) wynika, że w dniu wypadku było ślisko i przynajmniej część parkingu od strony stacji benzynowej nie była posypana jeszcze w kilka godzin po zdarzeniu. Niemniej jednak z zeznań H. Ś. wynika również, że w styczniu 2009 r. zwracano uwagę na zły stan odśnieżania i innych usług zimowych wpisując zerową punktację za ich wykonanie. Powyższe potwierdziła R. K., ówczesny kierownik ds. (...) strony pozwanej spółki (...), która podała, że w 2009 r. docierały do niej z hipermarketu w J. sygnały o niewłaściwym wykonywaniu usług przez spółkę (...), w tym dotyczące zbyt późnego odśnieżania i braku soli do posypywania. Zdaniem świadków, co znajduje odzwierciedlenie także w treści łączącej strony umowy w zakresie kary umownej (§ 4), możliwa była sytuacja, iż mimo niewykonania określonej usługi spółka (...) otrzymywała pełne wynagrodzenie z uwagi na nieprzekroczenie pułapu 10 % niewykonanych usług. Nie zachowały się przy tym protokoły kontrolne świadczonych usług z 2009 r. Zważyć jednocześnie należało, że wypadek powódki był jedynym zgłoszonym obecnie Sądowi zdarzeniem pozostającym w związku ze złym stanem terenu hipermarketu (...). Reasumując, w ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie występowało zbyt mało przesłanek, aby przesądzać o winie pozwanej spółki (...) wynikającej z jej zaniedbań. Zdaniem Sądu jednorazowe zdarzenie nie mogło świadczyć o stałym zaniedbywaniu przez tę stronę pozwaną obowiązku dbałości o swój teren oraz o stałym tolerowaniu zaniedbań spółki (...). Ze swej strony spółka (...) wykazała natomiast, że zatrudniła profesjonalną firmę, od której miała prawo oczekiwać rzetelnego i prawidłowego świadczenia usług. Mając na uwadze powyższe powództwo wobec pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. zostało oddalone w całości, jak w punkcie III wyroku.

W dalszym ciągu Sąd zważył, że związek przyczynowy pomiędzy stanem parkingu dla klientów hipermarketu (...) a upadkiem powódki jest niewątpliwy, jako że powódka poślizgnęła się na oblodzonej i nieposypanej stosowną mieszanką powierzchni parkingu. W ocenie Sądu nie ma przy tym podstaw, aby podważać wiarygodność zeznań powódki odnośnie okoliczności wypadku. Zgodnie z art.6 k.c. i art.232 k.p.c., to na stronach spoczywa obowiązek wskazywania faktów, z których wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne, a także dowodów na ich poparcie. Skoro zatem powódka na podstawie dowodu z jej przesłuchania jako strony oraz zeznań świadków uwiarygodniła przebieg zdarzenia, to na stronie przeciwnej spoczywał obowiązek przedstawienia dowodów podważających wersję powódki. Tego rodzaju dowodów strona pozwana Spółka (...) nie zaferowała. Twierdzenia powódki odnośnie miejsca i czasu wydarzenia potwierdziły natomiast jej córka A. M. oraz świadek A. L.. Z powyższych zeznań wynika, że powódka uległa wypadkowi przed godziną 7 rano, następnie odebrała telefon od córki informując ją, że się przewróciła i że dopiero dochodzi do siebie. Do pracy powódka dotarła kilka minut po 7, gdzie udzielono jej pomocy i skąd odwieziono ją do szpitala. W ocenie Sądu obrażenia powódki, jej stan po upadku i wzmagający się ból przemawiają za tym, że powódka przewróciła się na parkingu, nie zaś wcześniej. Można bowiem przypuszczać, że z uszkodzonym kręgosłupem powódce trudno byłoby przejść w krótkim czasie dłuższą drogę, po upadku w innym miejscu. Trudno też, zdaniem Sądu przyjmować, że powódka odczuwając silny ból kręgosłupa myślała przede wszystkim o tym, żeby w przyszłości w związku z wypadkiem na terenie należącym do hipermarketu (...) otrzymać odszkodowanie lub zadośćuczynienie, a w związku z tym kłamała o miejscu wypadku.

Na podstawie sporządzonej w toku postępowania opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii Sąd ustalił, że powódka w wyniku upadku w dniu 21.01.2009 r. doznała złamania trzonu pierwszego kręgu lędźwiowego z klinowatym zniekształceniem i znacznym zgnieceniem w środkowej części trzonu (dotrzonowa przepuklina tarczy

międykręgowę). U powódki powstał również zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy. Doznany uraz spowodował powstanie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 25%. Sąd przyjął za własne wnioski zawarte w opinii biegłego. Opinia sporządzona została przez lekarza posiadającego stosowną wiedzę i doświadczenie w zakresie posiadanej specjalizacji, po osobistym zbadaniu powódki oraz w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. W sporządzonej w związku z zarzutami stron pozwanych opinii uzupełniającej biegły wyczerpująco wyjaśnił, że rozpoznawane u powódki równoległe, wcześniejsze zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa pozostają bez wpływu na ocenę wysokości doznanego w związku ze złamaniem trzonu kręgu L1 uszczerbku na zdrowiu. Sąd nie mógł zatem poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, skoro uznał, że jest ona prawidłowa i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

Żądane przez powódkę zadośćuczynienie w kwocie 80.000 zł jest jednak w ocenie Sądu wygórowane. Uwzględniając charakter doznanych przez powódkę obrażeń, 25% uszczerbek na jej zdrowiu i związane z tym uciążliwości w życiu codziennym, Sąd uznał, że adekwatnym dla wynagrodzenia cierpień fizycznych i psychicznych powódki będzie zadośćuczynienie w wysokości 45.000 zł. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki związany z doznawanym bólem, pozostawaniem w szpitalu, niewygodnym unieruchomieniem w gorsecie, rehabilitacją, czy niedogodnością w postaci używania kuli. Dolegliwości bólowe, choć w mniejszym zakresie, utrzymują się u powódki do chwili obecnej. Jak wynika z opinii biegłego ortopedy zespół bólowy spowodowany złamaniem trzonu kręgowego z obniżeniem przestrzeni pomiędzy Th12 i L1 jest utrwalony strukturalnie i wzmacnia dolegliwości powodowane przez istniejące u powódki równoległe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne. W związku z powyższym powódka wymaga stałego leczenia rehabilitacyjnego wspomaganego leczeniem farmakologicznym. Jednocześnie jednak należało mieć na uwadze, że przebyte złamanie trzonu kręgowego uległo wygojeniu, a także to, że powódka nie została uznana za osobę niezdolną do pracy.

W oparciu o przepis art.444 § 1 k.c. Sąd przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 795,00 zł, na którą to kwotę składają się koszty konsultacji neurologicznych, badań obrazowych kręgosłupa (MR) oraz koszty gorsetu. Powódka przedstawiła niezbędne dowody w postaci dowodu wpłaty, paragonu i rachunków na okoliczność poniesionych kosztów leczenia. W związku z poważnym charakterem doznanego urazu kręgosłupa, w ocenie Sądu, nie budziła wątpliwości zasadność odbycia dwóch konsultacji specjalistycznych w poradni neurochirurgicznej oraz przeprowadzenia badania MR kręgosłupa w maju 2009 r.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art.455 k.c. w zw. z art.481 § 1 i 2 k.c., zasądzając je od dnia następnego po doręczeniu pozwu stronie pozwanej spółce (...)Sąd miał bowiem na uwadze, że obowiązek zaspokojenia roszczenia o zadośćuczynienie lub o odszkodowanie z tytułu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia staje się wymagalne z chwilą wezwania dłużnika do jego zaspokojenia (art. 455 k.c.). Skoro zatem powódka nie wzywała spółki (...)do zapłaty, a skonkretyzowanie roszczeń wobec tej strony nastąpiło dopiero w pozwie, to dopiero od daty doręczenia pozwu spółka (...) pozostawała w zwłoce w zapłacie żądanych kwot i dopiero wówczas mogły zostać naliczone odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia stosownie do treści art.481 § 1 k.c.

Powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanych na przyszłość za skutki wypadku z dnia 21.01.2009 r. nie mogło zostać uwzględnione. Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do twierdzenia, że w związku ze zdarzeniem z 21.01.2009 r. stan zdrowia powódki może ulec dalszemu pogorszeniu. Powódka w dalszym ciągu skarży się na dolegliwości bólowe, ale w dużej mierze wynikają one również ze zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa istniejących u powódki niezależnie od wypadku i jeżeli dolegliwości te będą się pogłębiały, to będzie to miało związek z wiekiem powódki i dalszymi zmianami zwyrodnieniowymi nie zaś ze złamaniem trzonu kręgu L1, które obecnie uległo całkowitemu wygojeniu. Jak wynika przy tym z opinii biegłego ortopedy, w przypadku powódki nie ma wskazań do leczenia operacyjnego skutków złamania i związanych z tym dalszych cierpień. Powódka, w ocenie Sądu, nie ma zatem interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za szkody mogące powstać w przyszłości.

Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania zadośćuczynienia powyżej kwoty 80.000 zł, ponieważ w piśmie z dnia 17.08.2012 r. powódka ograniczyła żądanie zapłaty kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

do kwoty 80.000 zł, na rozprawie w dniu 15.05.2013 r. oświadczając dodatkowo, że zrzeka się roszczenia w powyższym zakresie. Oświadczenie powódki o ograniczeniu roszczenia pozwu było równoznaczne z cofnięciem pozwu w pozostałej części. Zgodnie zaś z art.203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W ocenie Sądu cofnięcie pozwu przez powódkę w niniejszej sprawie było dopuszczalne. Sąd nie dopatrył się okoliczności wskazujących, że cofnięcie to jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, zmierzało do obejścia prawa bądź naruszało słuszny interes powódki (art.203 § 4 k.p.c., art.469 k.p.c.).

Stosownie do art.355 § 1 k.p.c. Sąd umarza postępowanie, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie IV wyroku.

O kosztach postępowania w punkcie VI wyroku, należnych od powódki na rzecz strony pozwanej spółki (...)Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wysokość powyższych kosztów ustalona została zgodnie ze stawkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 11 ust.1 pkt 2 (75% z 3600 zł = 2700 zł). Sąd miał przy tym na uwadze, że cofnięcie pozwu jest tożsame z przegraniem sprawy w tym zakresie, co skutkowało koniecznością ustalania wysokości kosztów zastępstwa procesowego od wartości pierwotnie zgłaszanego roszczenia, tj. od kwoty 150.795,00 zł.

Orzeczenie o kosztach postępowania w punkcie V wyroku, pomiędzy powódką a stroną pozwaną spółką (...)znalazło oparcie w art.100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając zatem na uwadze wynik sprawy Sąd zdecydował o wzajemnym zniesieniu kosztów zastępstwa procesowego oraz o proporcjonalnym rozliczeniu kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu. Biorąc pod uwagę, że powódka wygrała spór w 30% Sąd zasądził na jej rzecz od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. kwotę 300 zł stanowiącą 30% uiszczonej przez powódkę części opłaty od pozwu w wysokości 1000 zł.

Ponieważ powódka została zwolniona z obowiązku uiszczania kosztów sądowych, tj. opłaty od pozwu ponad kwotę 1000 zł, Sąd na mocy art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył nieuiszczonymi kosztami stronę pozwaną (...) Sp. z o.o., przy uwzględnieniu konieczności proporcjonalnego rozliczenia tych kosztów.